

Дробета Турну Северин - Катедрала "Св. Димитър"

Descriere

Манастирът Маглавит

Descriere

Първата църква е построена през 1935 г. от няколко местни жители на мястото, където овчарят Петраке Лупу видял на 31 май 1935 г. "един старец с бяла брада [...] който стоял като че на две длани над земята". През 1935 г. в няколко поредни петъчни дни, Петраке Лупу вижда *Стареца*, който му дава заръки за света и наставления за Църквата, за правилната вяра. Скоро в Маглавит започват да пристигат по няколко хиляди вярващи дневно. В местността, където били получени откровенията, построили кръстове, оброчни камъни и дори амвон за проповед. На 14 септември 1935 г. е поставен крайъгълният камък на бъдещия манастир, като са изпратени и няколко монаси. Постепенно на брега на р. Дунав се създава и малка женска монашеска общност. Изграждането на манастира преминава през бурни етапи за период от 70 години. През 1936 г., започва издигане на различни постройки, но с доста бавни темпове. Втората световна война и последвалото установяване на комунистическия режим довеждат до разрушаване на манастира. Монашеският живот е възобновен едва през 1990 г., когато възстановителните работи са възобновени. До 2006 г. обаче работата върви тромаво. От 2010 г. Маглавитският манастир е женски. В момента строителните работи са почти завършени.

Harta

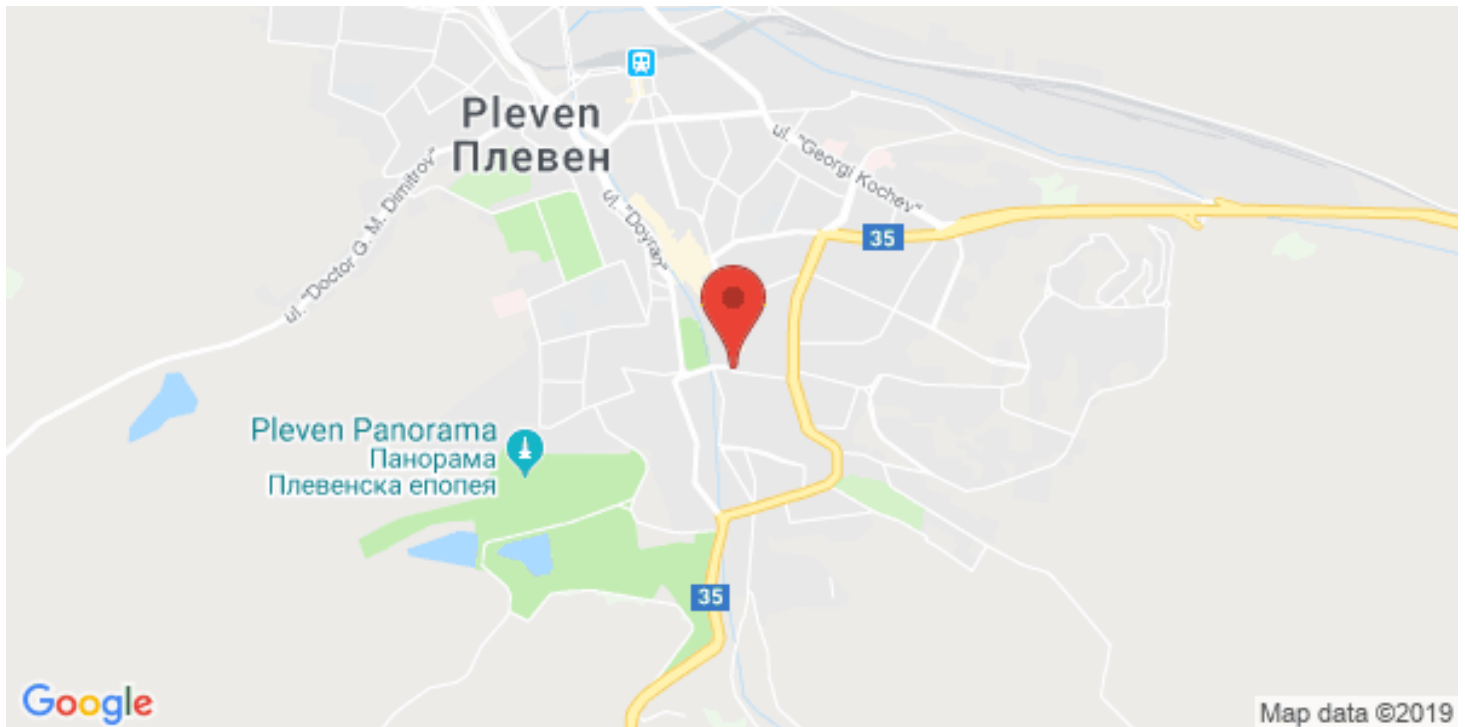
Храм „Св. Троица“ в Плевен

Descriere

През 1870 г. на мястото на църквата „Св. Троица“ е имало малък храм и килийно училище. Желанието на цялата общество било да има още един храм. Проектът за нова църква бил изготвен през 1893-1898 г. от арх. Вячеслав Гаварда, а строителството поел Иван Околийски, предприемач от гр. Трявна, като всичко било под патронажа на кмета на града. Осветена била едва през 1912 г. Църквата е висока, масивна, каменна и тухлена, величествена трикорабна базилика, едноапсидна, с притвор на запад, с три кубета, със стълби, водещи до входа на храма. Колоните в наоса са римски. Иконостасът е висок и плътен. Иконите са сътворени от Данаил Несторов и братовчед му Овентий Исачев, Алекс Василев и Адолф Седов (1899 г.), майстори от школата на Галичник (Македония). Изографисана е от проф. Илия Пефев, наследник на Дебърски майстори (през 1940-46 г.).

Harta

Църква „Св. Троица“ в гр. Свищов

Descriere

През 1867 г. възрожденският майстор Колю Фичето от Трявна строи една от последните си творби - православната църква „Св. Троица“. Тя е построена на най-високото място в крайдунавския град Свищов. Храмът представлява трикорабна базилика, с централен купол и още три такива, с характерните кобилици по външната фасада, с ритмично членене и редуващи се слепи арки и каменни корнизи. Апсидата е с вълнообразна форма. Камбанарията е дело на майстор Генчо Новаков, построена е през 1886 г. Църквата е с уникален строеж, поради двете си портални колони, въртящи се около оста си. Майстор Антон Станишев от Дебърската школа е изработил иконостаса. Многобройните икони са рисувани от Николай Павлович от гр. Свищов (79 броя) и Данаил Несторов, потомък на Дебърски майстори - 120 броя. Руският император Александър II е дарил шестте църковни камбани с образи на християнски светци.

Harta

Преображенски манастир „Преображение Господне“

Descriere

Преображенският манастир се намира на 7 км. от гр. Велико Търново, на левия бряг на р. Янтра, близо до с. Самоводене. В началото е бил метох на Ватопедския манастир в Света гора. Основан е от цар Иван Шишман и майка му царица Теодора-Сара (14 в.) и поради това е известен още като „Шишманов“ манастир или „Сарин“. През Второто българско царство е най-голямата църковна обител в региона. Манастирът е на четвърто място по големина в страната. След падането под османска власт на Търново през 1393 г., е опожаряван от турците, а по-късно е възстановен от монах Зотих през 1825 г. Манастирът има форма на правоъгълник, с двор, покрит с калдъръм. Главната църква „Преображение Господне“ е строена от Димитър Софийнлията (1834 г.), а след неговата гибел от Уста Колю Фичето и Иван Бърната през 1837 г. Църквата е триапсидна, кръстовидна, еднокуполна, изградена изцяло с дарения. Уста Колю Фичето строи камбанарията с часовника, а по-късно през 1863 г. върху стария подземен параклис „Св. Андрей“ и малката църква „Благовещение“. До същата 1863 г. майстор Колю Фичето издига големия вход и южното крило с малката гостна. По-късно са изградени трапезарията, магерницата и игуменарницата. Цялата зография в църквата, отвън и вътре, е била възложена на друг голям майстор Захарий Зограф от Самоковската школа (1851 г.). Стенописите отразяват сцени от целия „Покров Богородичен“, Благовещение, Рождество Христово, Сретение, Бягството в Египет, Древо Христово (Дървото на Христос). Изключително ценен и интересен е изографисаният от Захарий Зограф календар с Колелото на живота, изобразяващо суетния живот в лъжовния свят. В манастира има музейна експозиция с изключително стари ценни ръкописи и книги. Манастирската света обител е действащ мъжки манастир.

Harta

Храм „Успение Богородично“ във Велико Търново

Descriere

Църквата се намира в квартал „Асенов“, точно срещу друга църква - „Св. 40 Мъченици“, на левия бряг на река Янтра. Построена е върху стара средновековна църква, в която цар Калоян положил мощите на св. Филотея Търновска. Днес мощите на светицата се съхраняват в Куртя де Арджеш, Румъния. През 14 в., жената на Иван Александър, Теодора от Влахия, дъщеря на Басараб I, е изпратена тук, против волята ѝ, да стане монахиня. През 1843 г., църквата е реставрирана и изографисана, но към края на 19 в. фреските в нея са заличени. През 1923 г. църквата е реставрирана. Има купол и една абсида, и е заобиколена от тухлен зид. Старите икони са най-ценното притежание на храма. Тук се намира чудотворната икона на св. Петка с надписи на гръцки език, датираща от 1854 г., дарена от един турчин, тъй като излекувала болното му дете. По-голямата част от иконите на църквата са от 16-19 в., от 16 в. са и иконите на Богородица и Христос Спасител. Част от иконите са принесени тук от намиралите се в съседство средновековни църкви. Иконостасът в храма е изработен от майсторът Илия Косев, височината му е 4 метра. Имало е стар иконостас, който е изчезнал. През 2005 г. църквата е изографисана отново.

Harta

Църква „Св. Четиридесет мъченици“, Велико Търново

Descriere

Най-популярната средновековна старина във Велико Търново е построена и изографисана през 13 в. в чест на победата на цар Иван Асен на 9 май (Св. 40 мъченици) през 1230 г. над епирския владетел Теодор Комнин. Преди нея е имало некропол от 11 в. и вероятно тук по-късно се е намирала църквата “Св. Богородица“. Това е бил главният царски манастир “Великата лавра“. Представлява продълговата триапсидна базилика, с шест колони вътре, костница мавзолей и две галерии. В църквата има запазена стенопис от 13 в. През 18 в. турците я превръщат в джамия унищожавайки стенописи и икони. Църквата “Св. 40 мъченици“ е уникална заради епиграфските си паметници: колоната на хан Омуртаг, Асеновата колона и колоната от Родосто на хан Крум, тъй като тези надписи осветляват българската средновековна история. Тук са погребани цар Калоян (1207 г.), царица Ана Мария, Ирина, св. Сава Сръбски. Тук е намерен гробът на цар Калоян, както и неговият пръстен с надпис и печат. През вековете църквата многократно е преустройвана. В нея са ставали важни национални събития, като например е обявена независимостта на България от цар Фердинанд през 1908 г. Църквата е обявен паметник от национално значение като архитектурно-строителен.

Harta

Църква „Св. Четиридесет мъченици“, Велико Търново

Descriere

„Св. 40 мъченици“ е може би най-известният храм в гр. Велико Търново. Построен е и изографисан е още през 13 в. Храмът е изграден в чест на победата на цар Иван Асен от 9 май (Св. 40 мъченици) през 1230 г. над епирския владетел Теодор Комнин. На мястото му имало некропол от 11 в., като се смята, че тук се е намирала по-късно църквата „Св. Богородица“, която била част от главния царски манастир „Великата лавра“. Храмът представлява продълговата триапсидна базилика, с шест колони вътре, костница мавзолей и две галерии. През 18 в. турците я превръщат в джамия и унищожават стенописите и иконите ѝ. Църквата „Св. 40 мъченици“ е уникална поради епиграфските си паметници, сред които колоната на хан Омуртаг, Асеновата колона и колоната от Родосто на хан Крум, върху които има надписи, осветляващи българската средновековна история. Тук са погребани цар Калоян (1207 г.), царица Ана Мария, Ирина, св. Сава Сръбски. На това място е открит гробът на цар Калоян, както и неговият пръстен с надпис и печат. През вековете на своето съществуване, църквата многократно е преустройвана. Ползвана е за важни национални събития, като например обявяването на независимостта на България от цар Фердинанд през 1908 г. Църквата е със статут на архитектурно-строителен паметник от национално значение.

Harta

Манастир „Успение Богородично“, Арбанаси

Descriere

Кратко представяне: Манастирът се намира по пътя между Велико Търново и Горна Оряховица, на входа на село Арбанаси. Построен е по време на Второто българско царство, при управлението на династията на Шишмановци. След падането на Търновската крепост под Османска власт, манастирът едва оцелява, но е бил изоставен поради това, че е бил многократно разрушаван. През 17-18 в. местните жители го изграждат отново. След 1716 г. са изградени множество жилищни и други сгради, които моделират комплекса на съвременния манастир. Входът е от север. Църковният параклис е с типичната за Арбанаси архитектура. Камбанарията е построена през 1863 г. Църквата е изцяло изографисана. Има уникални сцени от 1600-1603 г. и от 1704 г. В църквата се съхраняват мощите на св. Модест и св. Екатерина, както и някои други реликви от злато и сребро.

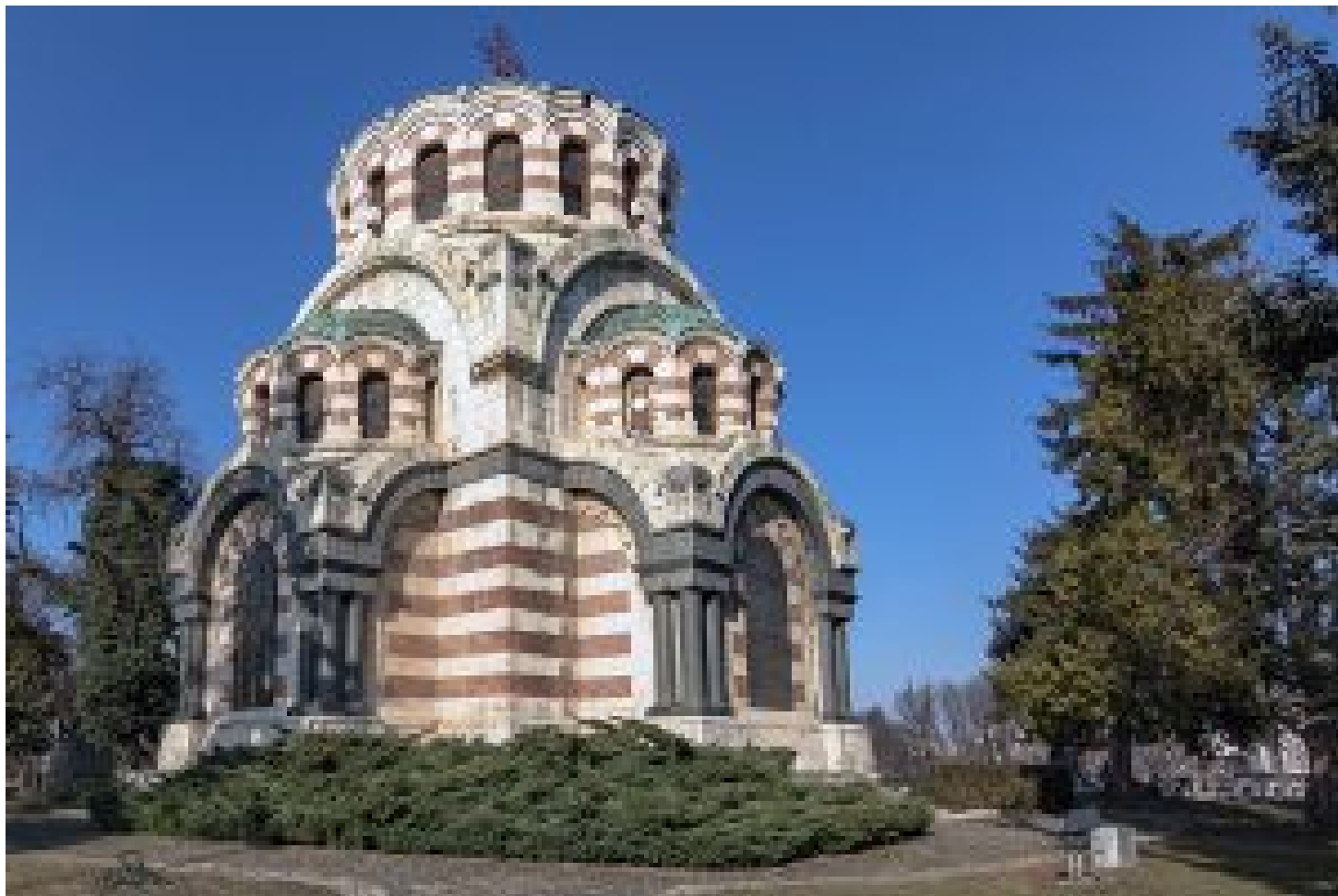
Harta

Параклис-мавзолей „Св. Георги Победоносец“, гр. Плевен

Descriere

Най-значимата историческа забележителност от Руско-турската Освободителна война 1877-1878 г. в гр. Плевен е православният храм-мавзолей, построен в памет на войниците, загинали при обсадата на града през 1878 г. Това са 31 000 руснаци и 7 500 румънци. Тук, в криптата на мавзолея, са погребани техните останки. Построен е през 1903-1907 г. по повод 30-годишнината от Освобождението на България. Проектант е арх. Пенчо Койчев. Художниците Иван Мърквичка и Антон Митов са изработили иконостаса. Параклисът е в българо-византийски стил, кръстокуполен с кръстни рамене. Има централно кубе с височина 24 м. и четири странични такива. Фасадата е изпълнена с хоризонтални пояси от тухли и камък върху площ от 452 кв. м. Параклисът е включен в 100 национални обекта.

Harta

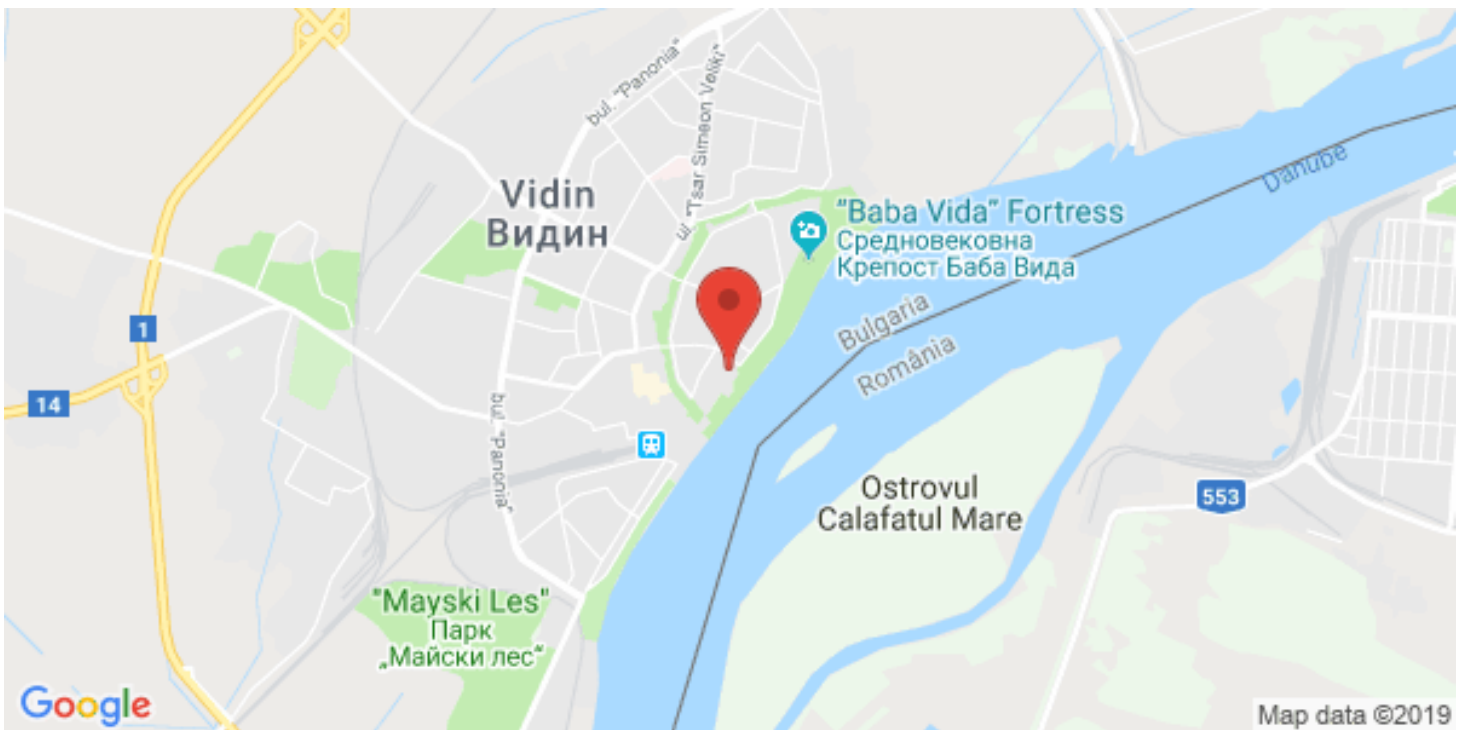
Храм „Св. Николай“

Descriere

Храмът „Св. Николай Мирликийски“ е съставна част от комплекс, включващ още църквата „Св. Пантелеймон“, сградата на Видинска Св. митрополия, мавзолея на екзарх Антим I и епархийското училище. Митрополитската църква „Св. Николай“ е построена през 1926 г. В архитектурно отношение сградата представлява трикорабна кръстокуполна базилика, с апсида и притвор, с две галерии на север и юг и една на западна страна. Църквата има доста внушителен екстериор - голям купол, две симетрично разположени кули над централния вход, а фасадата е раздвижена посредством достатъчно на брой кръгли и сводести прозорци. Интериорът се отличава с красивите си мозайки като решение за пода и стените, за които се твърди, че са изработени в Берлин, Германия. Дебърски майстори са изработили стенописите и иконите. Южната стена изобразява св. Николай Чудотворец.

Harta

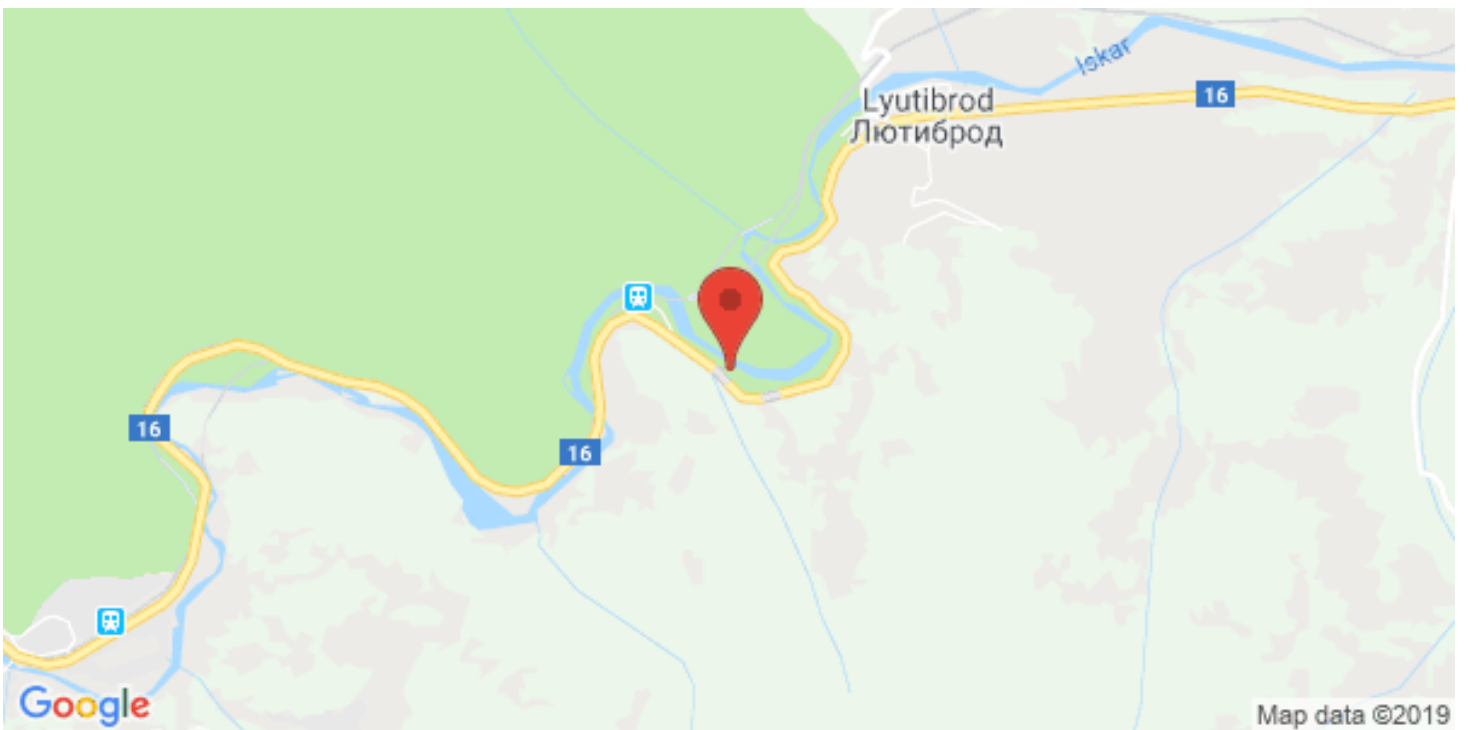
Черепишки манастир

Descriere

Това е български православен манастир, който е част от Врачанска епархия. Намира се в Искърското дефиле, до гара Черепиш, спирка Лютирод. Отстои на 90 км от София, в т.н. Българска Швейцария, заради прекрасното си живописно място. Може да се пътува и с автомобил по пътя за София, след гр. Мездра, в подножието на величествени скали и пещери. Основан е през Втората българска държава при цар Иван Шишман (1371-1393). Манастирът е бил голям книжовен просветен център, по-късно в него се помещава Софийска духовна семинария, която е подготвяла свещеници за цялата страна. Многократно опожаряван, свидетел на битки против поробителите турци през първата половина на 19в. се оформя големият манастирски комплекс - Методиево здание, игуменарница, приемна, Рашидова къща, Данаилова, костница-параклис, камбанария, църковен храм, музейна сбирка. Църквата на манастира е еднокорабна, сводеста, с открита галерия. Иконостасът е богато резбован, иконите са дело на майстори от Тревненска школа - на Йоаникий Витанов, и на Васил Илиев от Дебърска школа. Манастирът има богата книжнина и църковна утвар - съхранен е Типих от 1390-98 г., прословутото Черепишко евангелие от майсторите Костадин и Никола от Чипровци, Чипровска златарска школа, Даниловото евангелие от 1616 г. Има стари стенописи от Пимен Зографски.

Harta

Манастир „Седемте престола“ (Осеновлашки манастир)

Descriere

Манастирът се намира в Искърското дефиле в Стара планина, край Еленов дол, община Мездра, до гара Елисейна. Част е от Софийска епархия. Основан е през 11 в., многократно е бил разрушаван, последно възстановен през 1815 г. Храмът е кръстокуполен и е изграден върху друг, по-стар. Нарича се 7те престола, заради 7-те престола (параклиса) в него, датирани от 17-18 век, като резбата им е прекрасно изпълнена с флорални, животински и библейски сюжети. Четири олтара образуват кръст и са отделени с вътрешни стени, два са до входната врата, седмият е срещу входа. Иконите са от 17-19 век и са дело на майстори от Тревненска школа, рода Витановци. Иконите се отличават от другите с резбовани рамки. Сведения за манастира се срещат в богослужебни книги от 16-18 в. През вековете манастирът е бил книжовен просветен център, имало и килийно училище, със стенописи по фасадите. Тук се среща рядко срещан сюжет от сцената Страшният съд. Според една от легендите неговото възстановяване се дължи на 7 боляри, дошли от Бесарабия, като основали и седем близки села. Днес манастирът е голям манастирски комплекс от църква, магерница, три жилищни сгради, плюс още две, камбанария. До манастира има Аязмо. Част е от 100-те национални обекта на България. Около манастира има прекрасна природа за отдих и туризъм. Манастирът има удобни връзки до жп спирката, като е осигурен автобус ежедневно.

Harta

Клисурски манастир

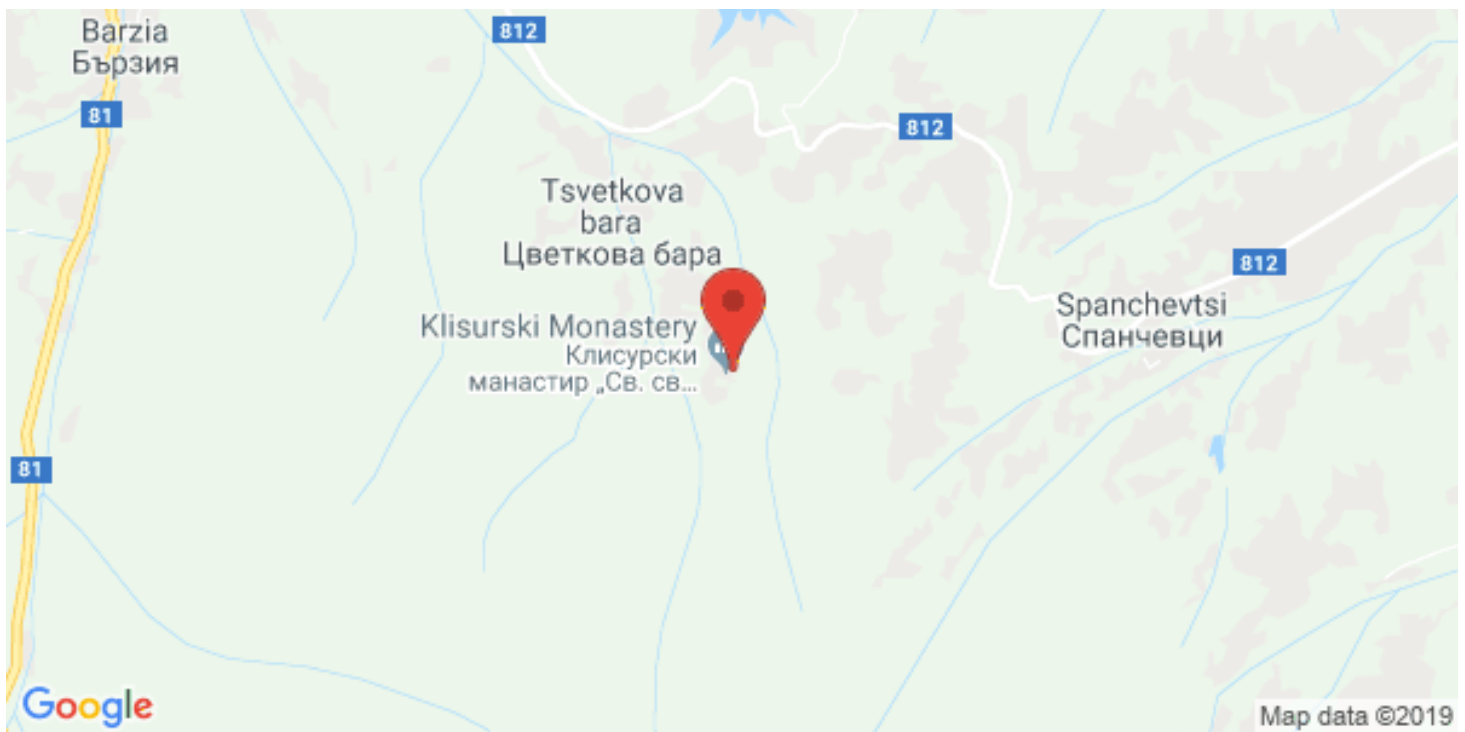
Descriere

След основаването си през XII в., манастирът започва да играе ролята на духовен светилник в този край. Многократно опожаряван, разграбван, разрушаван и отново възстановяван от местното население. Едва през 1867 г. Илия Стоянов от с. Драганица, зслед като получил видение, пратено му от св. Никола, започва възстановяването на светата обител като организира и населението за това дело, построява храм от пръти и черги. След него Александър Дамянов от Берковица, покъсно игумен Антим, син на заможни берковчани отдава живота си за въздигането на манастира. С цената на цялото си състояние, възлизащо та 27 хиляди лв., построява магерница, възстановява стария параклис "Св. Никола", аязмото, стопанските и жилищните сгради. За периода 1887-1890 г. осъществява строежа на църковния храм, след разрешение от султана. С помощта на християните от околността, успява да закупи многобройни земи за манастира. Храмът, находящ се на хълм в центъра на комплекса, представлява трикорабна, кръстокуполна църква, с три апсиди, купол в средата със осемстенен барабан, външен притвор и две камбанарии от север и юг. Зад него е възстановеният параклис "Св. Никола". Игуменът Антим умира на преклонната 95-годишна възраст, след прекарани 55 години в манастира. През 1891 г. художникът Никола Образописов (1828-1925), творец, съвместил влиянието на старата Атонска традиция и новите художествени течения, е поканен да рисува икони в храма, а великолепият иконостас е резбован от самоковеца Стойчо Фандъков. През 1936 - 1937 г. Господин Желязков, руският възпитаник на Репин, с дъщеря си Олга и зет му проф. Георги Богданов, изографисват храма. В ново време тогавашният игумен, сега епископ Сионий, начева възстановяването на стария параклис. След него арх. Антим, сегашен протосингел на Видинската света митрополия, отпочва мащабни инфраструктурни подобрения в комплекса. Понастоящем светата обител е девически манастир. Комплексът е изключително добре поддържан от монахините, състои се от храм, параклис, жилищни хотелски постройки, огромен парк за разходки и аязмо с лековита вода. Освен това, те работят в иконописно ателие, където се рисуват прекрасни икони в стила на Охридската школа. Посетилите манастира могат да научат за историята му от църковния музей, съдържащ ценни експонати - снимки, документи, църковна утвар, богослужебни книги и икони. Тук могат да се видят одежди и предмети на първия български екзарх и видински владика Антим, както

и на покойния видински владика Дометиан.

Harta

Катедрален храм „Св. Димитър“

Descriere

Катедралният храм „Св. вмчк Димитър Солунски“ е вторият по големина храм в България и трети по височина (33 м.). Църквата е построена на мястото на стара дървена църква, датираща от 17 в., която впоследствие е рухнала след безброй разрушения. Строителството на нова голяма църква станало наложително в периода 1885-1926 г. В храма е служил първият български екзарх Антим. Майстор от Тревненска школа и италиански архитект са водили строителните дейности. Храмът представлява кръстокуполна трикорабна базилика с широко обемно пространство. Една от най-големите забележителности в храма е часовникът на една от камбанариите, който датира от 1900 г. и работи до днес. Иконостасът е дело на художниците от Дебърска школа, на прочутия род Филиповци (1923 г.). Първата църковна служба се е състояла през 1868 г., а храмът е осветен през 1885 г. Църквата е прекрасно изографисана от художника Господин Желязков, ученик на Репин с колектив. Също така храмът притежава уникални стенописи, например в него са изобразени големи български национални герои като например стенописът “Дарове от цар Петър (927-970 г.) на св. Иван Рилски”, който се среща единствено в тази църква.

Harta

